

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Łukasz Zarzycki

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2007 Licencjat z filologii angielskiej

2009 Magister filologii angielskiej ze specjalizacją tłumaczeniową

2009 Technik Spedytor

2011 Uzyskanie statusu QTS (Qualified Teacher Status), numer referencyjny 1431300 nadanego przez General Teaching Council for England (GTCE). Nadany tytuł uprawnia do nauczania języka angielskiego w Anglii.

2012 Doktor nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, Uniwersytet Wrocławski, Wydział Filologiczny na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Antropolingwistyczna analiza dialektu Cockney*.

Promotor: prof. zw. dr hab. Piotr Chruszczewski

Recenzenci: dr hab. Janusz Malak i dr hab. Michał Post

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

01.02.2013-05.02.2014 **Starszy wykładowca** w Zakładzie Filologii Angielskiej, Instytutu Humanistycznego Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu, obecnie (Państwowa Akademia Nauk Stosowanych w Jarosławiu), (umowa o pracę)

01.11.2012-30.05.2014 **Adiunkt** z tytułem doktora w Zakładzie Anglistyki Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego Uniwersytetu

	Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu, obecnie Uniwersytet Radomski, (umowa o pracę)
01.10.2014-05.01.2015	Wykładowca w Zakładzie Języka Angielskiego, Instytut Neofilologii i Badań Interdyscyplinarnych Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, obecnie Uniwersytet w Siedlcach, (umowa o pracę).
01.10.2014-05.01.2015	Instytut Filologii Obcych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (umowa zlecenie).
05.01.2015-01.11.2016	Wykładowca IELP , the Foundation Institute, University of Nizwa, Sultanate of Oman (kontrakt).
01.02.2017-30.09.2018	Adiunkt i Kierownik w Zakładzie Filologii Angielskiej, Wyższa Szkoła Turystyki i Języków Obcych w Warszawie (umowa o pracę).
01.10.2020-30.07.2021	Lektor w Akademii WSB (obecnie Uniwersytet WSB), oddział Kraków i Dąbrowa Górnicza (umowa o dzieło).
Od 01.10.2018-31.08.2024	Adiunkt w Instytucie Filologii Angielskiej, Katedra Językoznawstwa Angielskiego, Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (umowa o pracę).
Od 01.09.2024	Adiunkt w Instytucie Filologii Angielskiej, Katedra Dydaktyki Przekładu, Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (umowa o pracę).
Od 2020	Wykładowca w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera (obecnie Uniwersytet SWPS), (umowa zlecenie).
Od 10.2023 do 07.2024	Wykładowca w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie, Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej, (umowa zlecenie).

**DOŚWIADCZENIE W PROWADZENIU PRZEDMIOTÓW NA
POWYŻSZYCH UCZELNIACH:**

- Gramatyka opisowa języka angielskiego.
- Gramatyka języka angielskiego
- Dialekty w użyciu
- Odmiany i rejestry języka angielskiego
- Wstęp do teorii przekładu.
- Wstęp do psycholingwistyki.
- Pragmatyka
- Mediolingwistyka
- Analiza lingwistyczna tekstu.
- Tłumaczenie tekstów użytkowych.
- Tłumaczenia pisemne ogólne.
- Tłumaczenia pisemne specjalistyczne.
- Tłumaczenia ustne ogólne.
- Tłumaczenia specjalistyczne.
- Tłumaczenia społeczno-polityczne
- Tłumaczenia konsekutywne
- Kontekst kulturowy przekładu
- Narzędzia pracy tłumacza
- Praktyczna nauka języka angielskiego (PNJA).
- Język w literaturze i kulturze
- Aktywny słownik języka angielskiego
- Dydaktyka języka angielskiego na III poziomie edukacyjnym.
- TOEFL
- Seminaria dyplomowe (licencjackie i magisterskie)

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Wstęp, motywacja, główne cele pracy i hipoteza badawcza

Swoją trzecią monografię naukową pt. *The Anatomy of Polish Offensive Words: A Sociolinguistic Exploration*, która została wydana w 2024 roku nakładem wydawnictwa John Benjamins Publishing Company, seria IMPACT: Studies in Language, Culture and Society, Amsterdam/Philadelphia, s. 336 (ISSN: 1385-7908), DOI: 10.1075/impact uważam za największe i najdojrzalsze osiągnięcie naukowe, które przedkładałam w niniejszym wniosku habilitacyjnym jako główne osiągnięcie naukowe.

Tylko kilka badań napisanych w języku angielskim dotyczących przekleństw¹ w polszczyźnie wykazało głębsze zainteresowanie tą kontrowersyjną dziedziną badań (Wierzbicka 1985; Garcarz 2004; Matusz 2017; Mormol 2017). Ponadto zdecydowana większość badań przeprowadzonych w Polsce na temat przekleństw koncentruje się głównie na rozpoznawaniu i ich klasyfikowaniu, ale nie na analizowaniu częstotliwości ich używania lub klasyfikowaniu ich pod względem poziomu wulgarności i obraźliwości, jak to zostało poczynione w niniejszej monografii. Z jednej strony celem pracy było zastosowanie badań jakościowych i ilościowych, łącząc analizę odpowiedzi ankietowanych tak, aby bliżej przyjrzeć się stosowaniu przekleństw przez młodych ludzi. Podobne podejście jakościowe i ilościowe zostało z powodzeniem zastosowane w poprzednich badaniach (Jay 1977, 2008, Beers Fägersten 2007, 2012; Shakiba i Stapleton 2022; Dewaele 2022).

¹ Używając wyrazu *przekleństwo* w moim autoreferacie używam go synonimicznie z wyrazem *bluzg*, *obelga* czy *wulgaryzm*, co dopuszcza znany słownik synonimy.pl. Nie podążam w autoreferacie za definicją SJP tj. „wulgarne lub obelżywe słowo używane w celu wyrażenia złego stosunku do kogoś lub czegoś”. Na potrzeby autoreferatu *przekleństwo* rozumiem (podobnie jak Maciej Grochowski) jako "jednostkę leksykalną, za pomocą której mówiący może w sposób spontaniczny ujawnić swoje emocje względem czegoś lub kogoś" (Grochowski 1995: 19).

Z drugiej strony celem badań było zestawienie danych uzyskanych z kwestionariusza dotyczącego poziomu obraźliwości² 20 polskich przekleństw używanych przez młodych uczestników z danymi z badań korpusowych opartych na najnowszych polskich korpusach: *PIWordNet 4.0 Emo3*, *Sentemo Corpus*, *Hate Speech Detection Analyser*, *Interactive Analysis of the NAWL Database* oraz słownika *The Polish Sentiment Dictionary*.

Istnieje wiele badań na temat angielskich przekleństw czy wulgaryzmów używanych w innych językach. Jednak jak dotąd, żadna publikacja nie dotyczyła polskich przekleństw i wulgaryzmów opisanych w języku angielskim. Wypełnienie tej luki było moją bezpośrednią motywacją do badań w tym zakresie. Motywacją pośrednią do badań nad polskimi wulgaryzmami i przekleństwami wśród młodych ludzi był wulgarny język mojego nastoletniego syna i chęć eksploracji tego kontrowersyjnego tematu badawczego. Ponadto, istnieje wiele powodów, dla których powinno się badać i czytać o wulgaryzmach oraz przeklinaniu, ponieważ (1) mogą być alternatywą dla przemocy (Jay 2009) (2) poprawiają one tolerancję na ból i są reakcją na ból (Stephens i in. 2009); (3) mogą być oznaką inteligencji (Jay i Jay 2015); (4) mogą być oznaką uczciwości (Feldman i in. 2017); (5) są oznaką kreatywności (Byrne 2017); oraz (6) są narzędziem przywódczym. (Wilson and Wedlock 2023).

W swoich badaniach eksploruję często obraźliwy i wulgarny język młodych Polaków w ich codziennym życiu. Książka ta jest pierwszą książką napisaną w języku angielskim na temat polskich przekleństw, przeznaczoną dla międzynarodowego czytelnika (zarówno językoznawców, jak i osób niezwiązanych z lingwistyką). Książka oferuje niestandardowe spojrzenie na polskie przekleństwa, ich klasyfikację pod względem obraźliwości zarówno z perspektywy badań ilościowych, jak i jakościowych, a także z punktu widzenia sztucznej inteligencji. Badania z zastosowaniem metod mieszanych, tj. badanie oparte na kwestionariuszu oraz badania oparte na korpusach, nadają badaniu oryginalności i stanowią mocną podstawę do zrozumienia wulgarного języka młodych Polaków.

Omawiana monografia podtrzymuje konieczność badań nad przekleństwami i wulgaryzmami oraz przyczynia się do zwiększenia liczby badań w innych językach (tutaj język polski). Książka utrzuca racjonalne uzasadnienie słuszności badań nad przekleństwami jako dziedziny badań oraz dodaje polski kontekst dotyczący przekleństw

² *Obrażliwość* jako synonim *obelżywości* czy *wulgarności* słów (www.synonimy.pl)

i wulgaryzmów do istniejących badań w tym obszarze w innych językach, takich jak angielski (Dewaele 2004, 2011, 2017, 2022, Jay i Janschewitz 2008, Stephens i Umland 2011, Beers Fägersten 2012; McEnery i Xiao 2016, Allan 2019, Byrne 2017; Stephens i Zile 2017; Stephens, Spierer i Katehis 2018; Stephens i Robertson 2020), duński (Rathje 2017), szwedzki (Beers Fägersten 2017), francuski (Dewaele 2011; Jaffe 2017; Sajarwa 2021), niemiecki (Fritz 2005; Schmidt 2008), holenderski (Zenner, Ruetten i Devriendt 2017), hiszpański (Stenström 2017; Díaz-Pérez 2020; Valdeón 2020; Pavesi i Zamora 2021), włoski (Di Cristofaro i McEnery 2017; Pavesi i Zamora 2021), fiński (Hjort 2017; Vaattovaara i Peterson 2019), perski (Shakiba 2019; Shakiba i Stapleton 2022).

Zdecydowana większość badań naukowych na temat przeklinania analizuje spontaniczną mowę albo skupia się na danych zebranych za pomocą kwestionariuszy (Zenner et al. 2017). Toteż, zgadzając się z poglądem Zennera et al. (2017) poniższe hipotezy badawcze zostały zweryfikowane za pomocą tej drugiej techniki. Ponadto, z lingwistycznego punktu widzenia, ankiety są uważane za najskuteczniejszą metodę poznawania stosunku mówiących wobec konkretnych jednostek językowych (Meyerhoff et al. 2015). W pracy postawiono następujące hipotezy badawcze, które zostały zweryfikowane:

1. Niektóre polskie przekleństwa są postrzegane przez mężczyzn jako mniej obraźliwe niż przez kobiety.
2. Nie ma znaczących odstępstw w częstotliwości przeklinania między młodszymi a starszymi uczniami (poniżej i powyżej 18. roku życia).
3. Respondenci, którzy przynależą do jakiegokolwiek religii, przeklinają rzadziej.
4. Istnieje znaczna obojętność w stosunku do przeklinania wśród młodych uczestników niniejszego badania.
5. Postrzeganie poziomu obraźliwości przekleństw użytych konotacyjnie i denotacyjnie różni się znacząco.
6. Wyraz *kurwa* jest najsilniejszym (najbardziej wulgarnym) polskim przekleństwem i jest najczęściej używanym w badanych społecznościach.

Struktura książki

Monografia *The Anatomy of Polish Offensive Words: A Sociolinguistic Exploration* podzielona jest na część teoretyczną (rozdziały 1 i 2) i badawczą (rozdziały 3 i 4), które są oddzielnie podsumowane po każdym z rozdziałów tj. w sekcji 3.5 *Summary of questionnaire results* oraz 4.6 *Summary of comparative corpus-based study*.

Rozdział pierwszy stanowi obszerny wstęp teoretyczny do analizy przekleństw i wulgaryzmów. W związku z tym, celem rozdziału pierwszego było przedstawienie założeń koncepcyjnych stanowiących podstawę pracy, zarysowanie tła teoretycznego dla dalszych rozważań oraz uzasadnienie sposobu interpretacji zjawisk i problemów poruszanych w monografii. W owym rozdziale definiuję pojęcie przeklinania zarówno wg polskich badawczy (Grochowski 1995) jak i zagranicznych (Montagu 1967, Limbrick 1991, Jay and Janschewitz 2008) oraz wykazuję, której definicji jestem zwolennikiem w celu przeprowadzenia badań w dalszych rozdziałach. Rozdział pierwszy jest także poświęcony szczegółowej klasyfikacji i typologii „brzydkich” wyrazów. Pionierami badań w dziedzinie klasyfikacji przekleństw są Jay (1992), który przedstawił znaczącą typologię przekleństw, a także Ljung (2011), który przedstawił trzy kategorie przekleństw oraz ich trzy funkcje. Polskim pionierem badań nad przekleństwami jest Grochowski (1995), który wprowadził swoją typologię i kategoryzację przekleństw, których to jestem zwolennikiem.

W dalszych sekcjach pierwszego rozdziału został omówiony kontekst sytuacyjny dotyczący przeklinania. Słowa wulgarne są używane często i w wielu różnych sytuacjach (Kapoor 2016). Badacze w nurcie socjolingwistyki zgadzają się, że w różnych sytuacjach ludzie używają innego zakresu słownictwa. Tak więc istnieją pewne sytuacje, w których ludzie są bardziej skłonni do używania wulgarного języka (Love 2021). Ponadto pierwszy rozdział skupia się na związku dialektów z wulgaryzmami. Istotny związek między dialektem a obelgą można zilustrować na podstawie dialektu Cockney. Obelgi w dialekcie Cockney są zabawnymi i charakterystycznymi frazami, ale nie mają sensu, dopóki nie rozumiemy jak są tworzone. Zwroty używane w cockneyowskim dialekcie muszą się rymować z „prawdziwą” frazą, którą mają zastąpić. Co ciekawe, cockneyowski wyraz i słowo, które je zastępuje, nie mają żadnego sensownego związku: *bottle and glass* rymuje się z *ass* (wulg. dupa/tyłek), *raspberry tart* oznacza *fart* (pierdnięcie), *Hampton Wick* oznaczający *dick* (wulg. kutas/chuj) (Zarzycki 2014).

Przeklinanie zostało także przeanalizowane z punktu psychologicznego – podrozdział psychologia przeklinania, fizjologicznego – fizjologia przeklinania, historycznego – pochodzenie oraz historia przeklinania (od średniowiecza poprzez renesans, XVIII i XIX wiek po czasy współczesne), medycznego - zespół Tourette'a a przeklinanie, socjologicznego - seksualny aspekt przeklinania, cenzura i manipulacja. Ponadto, w monografii dokonano analizy zapożyczeń obcojęzycznych przekleństw, które są używane w języku polskim.

W rozdziale drugim skupiono się na użyciu wulgaryzmów w polskich mediach, filmach, serialach komediowych oraz polskiej polityce. Celem drugiego rozdziału było zbadanie wulgaryzmów z różnych perspektyw wraz z omówieniem użyc na konkretnych przykładach, co zostało uczynione.

Rozdział trzeci przedstawia badania ankietowe (zarówno jakościowe jak i ilościowe). W tym właśnie rozdziale zostały postawione hipotezy, uzasadniono wybór metody badawczej, wyjaśniono przeprowadzone procedury badawcze, zgromadzone dane poddano analizie.

Czwarty rozdział dotyczy badania porównawczego opartego na korpusach przy użyciu narzędzi wykrywających sentyment, ton oraz mowę nienawiści. Badaniu poddano wyselekcjonowane wulgaryzmy użyte w badaniu ankietowym i przeanalizowano je za pomocą następujących narzędzi bazujących na sztucznej inteligencji (AI): *Hate Speech Detection Analyzer*, *PIWordNet 4.0 Emo3*, *Sentemo Corpus*, *Hate Speech Detection Analyser*, *Interactive Analysis of the NAWL Database* oraz słownika *The Polish Sentiment Dictionary*.

Rozdział trzeci i czwarty kończy się osobnym konkluzjami. W podsumowaniu rozdziału czwartego omówiono, które z hipotez się potwierdziły, a które zostały obalone oraz przedstawiono ograniczenia badawcze i implikacje dla dalszych badań.

Przeprowadzone badania i wyniki

Hipoteza Jaya i Janschewitza (2008) dotycząca różnic płciowych w ocenie obraźliwości została potwierdzona w ich badaniach. W badaniu Jay i Janschewitz (2008) kobiety oceniały siebie jako używające większej ilości obraźliwych wyrażeń niż mężczyźni. Postawiłem również hipotezę, iż niektóre polskie przekleństwa są postrzegane jako mniej obraźliwe przez mężczyzn niż przez kobiety (hipoteza 1). Jay i Janschewitz (2008)

uważali, że wiek będzie odwrotnie skorelowany z ocenami obraźliwości. Uważali, że starsi uczniowie tracą możliwość nauczenia się emocjonalnej wartości języka, która pojawia się stopniowo w trakcie socjalizacji w dzieciństwie. Założyłem, że nie ma istotnego odchylenia w częstotliwości przeklinania między młodymi a starszymi uczniami (poniżej i powyżej 18 roku życia) w moim badaniu (hipoteza 2). Niemniej jednak osoby, których osobowość jest naznaczona religijnością, mogą przeklinać rzadziej niż inne osoby (Jay 2009). Wysunąłem również hipotezę, iż polscy respondenci, którzy są związani z religią, przeklinają mniej (hipoteza 3). Jay (2000) odrzucił mit, że przeklinanie jest głównie problemem nastolatków. Postawiłem hipotezę, że istnieje znaczna obojętność w stosunku do przeklinania wśród młodych uczestników badania (hipoteza 4). Uważałem także, że ocena poziomu wulgarności przez ankietowanych będzie różnić się znacząco, kiedy wulgaryzmy zostaną użyte konotatywnie i denotatywnie jako, że Jay (2000:136) twierdzi, że „przekleństwa są używane denotacyjnie w humorze, wulgaryzmach, rozmowach seksualnych, slangu i konwersacjach potocznych”.

Ponadto, w kilku badaniach słowo *fuck* zostało uznane za najbardziej obraźliwe (Baudhuin 1973; Bostrom i in. 1973; Driscoll 1981; Jay 1978; Mabry 1975). Jednak w badaniu Beers-Fägersten (2007) *fuck* było raczej umiarkowanie wulgarne ze średnią oceną 4.3 (na 10) wśród białych mężczyzn, 2.3 wśród mężczyzn pochodzenia afroamerykańskiego, 1.6 wśród mężczyzn pochodzenia latynoskiego, 3.9 wśród białych kobiet i oceną 3.3 wśród kobiet pochodzenia afroamerykańskiego. W moich badaniach założyłem, że polskie słowo *kurwa* przetłumaczone jako *fuck/bitch* jest najsilniejszym (najbardziej wulgarnym) polskim przekleństwem i jest najczęściej używane w badanych przeze mnie młodych społecznościach.

Moje analizy uwzględniają założenie, że przekleństwa są z natury obraźliwe, a badanie przedstawia wyniki dwóch odrębnych zadań ankietowych tak, aby ukazać postrzegane różnice między kontekstualizowanym i niekontekstualizowanym użyciem wulgaryzmów, z których każde odzwierciedla różnice w zależności od wieku (powyżej i poniżej 18 lat), rasy, płci oraz przynależności religijnej. Kwestionariusz został zaprojektowany na podstawie badania Beers Fägersten (2012) na temat społecznych aspektów przeklinania z pewnymi modyfikacjami autora w celu dopasowania badania do polskiego kontekstu. Narzędziem użytym jako instrument badawczy było SurveyPlanet Tool™ (SP). SP to oparte na chmurze oprogramowanie do tworzenia ankiet i zbierania danych ankietowych. Narzędzie to służy do tworzenia kompleksowego projektu

badawczego, zbierania danych jakościowych i ilościowych, filtrowania i otrzymywania przydatnych opinii respondentów. Do tego badania wykorzystano wersję bardziej rozbudowaną SurveyPlanet™ Pro.

Studenci Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (obecnie UKEN), Wyższej Szkoły Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie (obecnie Uniwersytet SWPS) oraz Szkoły Podstawowej nr 95 w Krakowie i kilku innych krakowskich szkół ponadgimnazjalnych wypełnili dwieście trzydzieści sześć ankiet. W momencie wypełniania ankiety średni wiek uczestników wynosił 23 lata. Ankieta składała się z 57 pytań podzielonych na trzy kategorie: dane osobowe, ocenę dwudziestu polskich wulgaryzmów w skali Likerta od 1 do 10 (1- najmniej wulgarny, 10 – najbardziej wulgarny), pytania otwarte, pytania związane z socjologicznymi aspektami przeklinania uczestników, oceny poziomu wulgarności słów użytych w dialogach w kontekście oraz pytania związane z samą ankietą (reakcje ankietowanych na ankietę badawczą).

Wyniki badań ujawniły istotne trendy w zwyczajach przeklinania wśród tej młodej (średni wiek to 23 lata) badanej populacji. Respondenci wykazali ogólną świadomość zarówno własnego, jak i cudzego używania przekleństw, a także wpływu czynników socjolingwistycznych na ich aktywność w przeklinaniu, takich jak wiek, religia, płeć, poziom wykształcenia. Zgodnie z wynikami badań przeklinanie jest osobistym nawykiem, który część członków badanych krakowskich społeczności językowych aprobuje, podczas gdy inni je potępiają. Uczestnicy ankiety uważają, że używanie przekleństw jest dla nich stosowne, ale ponad 60% respondentów rzadko lub nigdy nie obraża się, gdy osoby, których uczestnicy nie znają, używają przekleństw w obecności ankietowanych. Taka obojętność w zachowaniu młodzieży jest bardzo niepokojąca, ponieważ sugeruje, że polskie przekleństwa stały się „upiększaczami” języka i przestały razić młodych ludzi.

Młodym respondentom udało się wymienić ponad 200 różnych przekleństw, a wyraz *kurwa* został wybrany jako wulgaryzm, który respondenci (95.7%) słyszą najczęściej, zwłaszcza na ulicy (15.8%), w szkole/na uczelni (14.8%) i w środkach transportu (12.4%). Prawie 90% respondentów biorących udział w badaniu przekleństw „często” i „czasami” ich używa. Może to sugerować, że młodzi Polacy z badanych społeczności stali się społecznościami wysoce przeklinającymi, a wyniki badań potwierdzają to, co Jan Miodek, polski językoznawca, twierdzi tj., że jesteśmy pierwsi w Europie, jeśli chodzi o stopień nasycenia języka potocznego wulgaryzmami. Ponadto, Maria Graczyk stwierdza, że gdyby w naszym języku nie było słowa *kurwa*,

musielibyśmy porozumiewać się językiem migowym (Raczek 2020).

Drań to wyraz, który najczęściej proponowano do usunięcia z kategorii przekleństw w badaniach ankietowych. O usunięcie tego terminu z listy wulgarnych słów poprosiło 20,2% wszystkich respondentów, następnie *dupa* (19.7%), *cholera* (16.1%) i *gówno* (11.3%). Młodzi polscy respondenci najczęściej przeklinają, gdy są wściekli (40.2%) i zestresowani (29.1%), a tylko 8,1% z nich często używa przekleństw, aby kogoś urazić.

Prawie połowa uczestników z badanych społeczności uważa, że przeklinanie jest inicjowane także przez społecznie wyższego rozmówcę takiego jak nauczyciel, a około 30% respondentów akceptuje takie użycie języka przez instruktora czy nauczyciela.

Zgodnie z badaniem Anshena (1973), które nie wykazało dowodów na wpływ obecności mężczyzn na przeklinanie kobiet - częstotliwość przeklinania przez 72% uczestników nie zmienia się, gdy rozmawiają z przedstawicielami płci przeciwnej. Zgodnie z wynikami badania 63,6% wszystkich uczestników stwierdziło, że mężczyźni i kobiety przeklinają z taką samą częstotliwością. Co ciekawe, jeśli chodzi o różnice w ocenie słów w zależności od płci, stwierdzono, że istnieją znaczne różnice między intensywnością tylko dwóch przekleństw używanych przeciwko sobie przez każdą z płci, szczególnie wśród wulgarnych zwrotów skierowanych do kobiet. Kobiety oceniły termin *suka* wyżej (6.98) tzn. za bardziej obraźliwy niż mężczyźni (5.87). Kobiety oceniły również wyraz *dziwka* wyżej (7.93) niż mężczyźni (7.11). Zaskakujące jest to, że najczęściej używane wulgarne słowo *kurwa*, które może mieć różne konotacje w języku polskim otrzymało porównywalne wyniki (od 6.54 do 6.56) przez obie płci. Nie stwierdzono istotnych zmian w obrębie płci wśród innych badanych przekleństw.

Nie zaobserwowano znaczącej rozbieżności w częstotliwości przeklinania wśród dorosłych (powyżej 18 lat) i nieletnich jeśli chodzi o wiek, w przeciwieństwie do przynależności religijnej. Osoby, które nie są związane z żadną religią, wydają się przeklinać około 19% częściej niż osoby, które przynależą do którejś z religii. Należy podkreślić, że dane nie definiują ani nie rozróżniają religii, do których należą respondenci.

Porównując użycie denotacyjne i konotacyjne tych samych przekleństw, dosłowne użycie słowa *kurwa* uzyskało znacznie wyższy wskaźnik (6.57) niż jego odpowiednik konotacyjny (3.37). Natomiast dosłowne użycie słowa *gówno* uzyskało zaskakująco taki sam wskaźnik jak jego znaczenie niedosłowne (2.95). Dane badawcze zdecydowanie potwierdzają wcześniejsze badania (Jay 1992; Jay i Janschewitz 2008;

Beers Fägersten 2007, 2012; Kapoor 2016) dotyczące różnic w ocenie słów między wybranymi słowami (*suka*, *dziwka*, *kurwa*, lub terminem *czarnuch*), które uzyskały wyższą ocenę niż części ciała (*dupa*, *chuj*) i czasowniki (*pierdzić*, *srać*, *opierdolić*).

Dane pokazują również, że kilka najczęściej używanych wulgarnych terminów wymienionych w rozdziale 3.4.2 należy również do najbardziej obraźliwych. Gdy porównano dwa zadania oceniające poziom wulgarności słów w kontekście oraz bez, stało się oczywiste, że nie wszystkie przekleństwa użyte w kontekście zostały ocenione za bardziej wulgarne. Słowo *kurwa* otrzymało znacznie wyższą ocenę niż jego konotacyjny odpowiednik. Kontekstualizowane przekleństwo *gówniany* było mniej obraźliwe niż jego pochodna *gówno*. *Kurewsko* użyte jako przysłówek wzmacniający (tzw. *intensifier*) było mniej obraźliwe (2.63) niż jego pochodna *kurwa* użyta w kontekście. Toteż, moja hipoteza nr 5 (rozdział 3.2), iż postrzeganie obraźliwości przekleństw używanych konotacyjnie i denotatywnie różni się znacząco została potwierdzona tylko częściowo, ponieważ nie wszystkie przekleństwa używane konotacyjnie i denotatywnie różnią się pod względem ocen obraźliwości.

Wyniki badań ankietowych wskazują, że przekleństwa mogą nie być kategorycznie postrzegane jako negatywne, lecz jako neutralne (np. „codzienny” język młodych ludzi, „normalny”). Niektórzy uczestnicy utrzymują, że przekleństwa to: „słowa codziennego użytku” (respondent nr 30), „normalna rozmowa” (respondent nr 39), „słowa powszechnie używane w Polsce” (respondent nr 219), „słowa, których używamy w naszym codziennym życiu” (respondent nr 213) lub „słowa używane w swobodnej rozmowie z przyjaciółmi” (respondent nr 192).

Jeśli chodzi o badania korpusowe przeprowadzone w rozdziale czwartym, to polegały one na skonstruowaniu danych uzyskanych z kwestionariusza (rozdział 3) dotyczących poziomu obraźliwości 20 polskich przekleństw używanych przez młodych uczestników i zestawianiu ich z danymi z badania korpusowego na podstawie najnowszych polskich korpusów. 20 przekleństw wybranych na potrzeby tego badania zostało zaczerpniętych z rozdziału 3.4.1. Wszystkie przekleństwa zostały przeanalizowane bez podawania żadnego kontekstu. Następnie przekleństwa użyte w pytaniach od #50 do #55 z ich kontekstualizowanym znaczeniem (użyciem denotatywnym) zostały zestawione z *Hate Speech Detection Analyzer* (analyzer wykrywania mowy nienawiści), ponieważ tylko ten korpus pozwala na zbadanie zarówno całych tekstów, jak i pojedynczych słów. Wszystkich pięć polskich narzędzi korpusowych (*PIWordNet 4.0 Emo3*, *Sentemo Corpus*, *Hate Speech Detection Analyzer*,

Interactive Analysis of the NAWL Database, The Polish Sentiment Dictionary (Słownik Wydzwiku) zostało również użytych do badania poziomu obraźliwości tych przekleństw. Te narzędzia są ukierunkowane na badanie polskiego sentymentu, tonu słów, polaryzacji i mowy nienawiści. Postawiono hipotezę, iż wszystkie korpusy użyte w badaniu oceniają obraźliwość wybranych słów znacznie wyżej niż dane ilościowe uzyskane z badania kwestionariuszowego w poprzednim rozdziale (Ross i in. 2017; Mondal i in. 2017).

W celu porównania danych konieczne było ustalenie kodów dla wyników danych kwestionariusza. Ponieważ skala ocen obraźliwości słów w poprzednim badaniu wynosiła 1 – *nieobraźliwe*, 10 – *bardzo obraźliwe* to przypisano następujące kategorie: *silnie negatywne* (9–10), *slabo negatywne* (7–8), *neutralne* (5–6), *slabo pozytywne* (3–4), *silnie pozytywne* (1–2).

Zarówno badania dotyczące oceniania obraźliwości listy słów przez uczestników (rozdział 3.4.1), jak i analiza korpusu *PlWordNet 4.0 Emo3* wskazują na znaczne odchylenia. Wszystkie wyrazy znalezione w korpusie tj. *suka*, *kurwa*, *dziwka*, *gówna*, *chuj*, *duppek*, *drań*, *rozpierducha* były stale oceniane jako bardziej obraźliwe niż dane zebrane w kwestionariuszu. Jedynym wyjątkiem był wyraz *czarnuch*, który został oceniony jako *slabo negatywny* zarówno przez uczestników, jak i *PlWordNet 4.0 Emo3*.

Gdy przyjrzymy się danym z korpusu *Sentemo* i porównamy wyniki z danymi z kwestionariusza, możemy zauważyć, że wszystkie słowa z wyjątkiem wyrazu *suka*, które nie uzyskały żadnego wydzwiku ani polaryzacji, otrzymały silną *negatywną polaryzację*. Natomiast uczestnicy kwestionariusza postrzegali tylko wyrazy takie jak *czarnuch*, *dziwka* oraz *skurwysyn* jako słowa *slabo negatywne*. Co ciekawe, żadne z 20 słów w badaniu kwestionariuszowym nie zostało odebrane przez respondentów jako *silnie negatywne*. *Suka* nie otrzymała żadnego wydzwiku czy polaryzacji w korpusie *Sentemo*, podczas gdy młodzi uczestnicy ocenili je jako *neutralne* lub *slabo negatywne* ze średnią 6.64.

Z kolei analiza korpusowa pojedynczych przekleństw bez kontekstu przeprowadzona za pomocą *Hate Speech Detection Analyser* ujawniła znaczącą zmienność między następującymi wyrazami: *suka*, *kurwa*, *duppek*, *drań*, *pierdolić*, *pierdzieć* i *rozpierducha*. Wszystkie obraźliwe słowa zostały ocenione znacznie wyżej w korpusie *Hate Speech Detection* niż przez młodych uczestników w badaniu ankietowym. Ponadto odchylenie zauważono w przypadku wyrazu *suka* (bardzo obraźliwe w korpusie w porównaniu z nieobraźliwym w wynikach ankietowych) lub *duppek*, który to wyraz jest

bardziej obraźliwy niż w wynikach danych korpusowych (97% wskaźnika obraźliwości) w porównaniu z 28.6% (badanie kwestionariuszowe). Zauważono również znaczącą różnicę między czasownikiem *pierdzieć* i rzeczownikiem *rozpierducha*. *Pierdzieć* uzyskało 98% (badanie korpusowe) i 18% (badanie kwestionariuszowe). *Rozpierducha* otrzymała 83% w badaniu korpusowym i 21% w badaniu kwestionariuszowym pod względem ich obraźliwości. Poniższe słowa zostały ocenione przez respondentów jako bardziej obraźliwe niż w przypadku narzędzia *Hate Speech Detection Analyzer*: *kutas* 49.4% do 16%, *dziwka* 76.9% do 33.3%, *skurwysyn* 72% do 28.4%, *czarnuch* 80% do 58.2% i *pojebany* 55% do 3.3%.

Porównując ostatnie dwa korpusy danych wyodrębnione z bazy danych NAWL i *Słownika Wydźwięku* z wynikami listy słów obraźliwych (rozdział 3.4.1), można zauważyć, że *dupa*, *kurwa*, *gówno*, *drań* i *czarnuch* otrzymały najwyższy wskaźnik (100%) pod względem obraźliwości w bazie danych NAWL. Wydaje się, że NAWL jest niezwykle wrażliwy na obraźliwość słów w porównaniu z poprzednimi korpusami i własnymi percepcjami respondentów. Niestety, nie wszystkie słowa mogły zostać przeanalizowane z powodu braku danych w NAWL. Podobnie *Słownik Wydźwięku* nie zawiera wystarczających danych, aby przeanalizować wszystkie 20 słów. W korpusie znaleziono tylko cztery słowa, w tym *dupa*, *cholera*, i *kutas*. Ich wynik poziomu obraźliwości był neutralny i różnił się od wyników danych z kwestionariusza (3.3.1), ponieważ *dupa* i *cholera* otrzymały *silnie pozytywne* oceny. *Kurwa* i *kutas* były neutralne w opinii respondentów, co potwierdziły wyniki badania korpusowego.

Młodzi uczestnicy ankiety ocenili wymienione wyrazy (rozdział 3.4.1) jako mniej obraźliwe niż ocenione przez korpusy. Sugeruje to, że polskie korpusy wykrywania sentymentu i mowy nienawiści są nadwrażliwe na potencjalną obraźliwość badanych słów, a młodzi respondenci mają pobłażliwy stosunek do przekleństw. Ponad połowa badanej populacji ma pewne zasady dotyczące przekleństw, takie jak religijne lub etyczne, ale jednocześnie ich nie przestrzega, ponieważ 53.8% uczestników często przeklina, a 35.2% czasami używa przekleństw.

Odnosząc się do hipotez przedstawionych na początku sekcji 3.1 to dane sugerują, że nie ma istotnych odchyień w częstotliwości przeklinania między młodymi a starszymi uczniami (poniżej i powyżej 18 roku życia). Ponadto niektóre polskie przekleństwa są postrzegane jako mniej obraźliwe przez mężczyzn niż przez kobiety. Kobiety oceniły termin *suka* (6.98) za bardziej obraźliwy niż mężczyźni (5.87). Płeć żeńska uznała również słowo *dziwka* za bardziej obraźliwe (7.93) niż mężczyźni (7.11). Potwierdziła

się hipoteza, że respondenci wyznający którąś z religii rzadziej przeklinają. Pozytywnie także zweryfikowano hipotezę dotyczącą obojętności młodych ludzi w stosunku do przeklinania, ponieważ dane z ankiety dotyczące obraźliwości słów ujawniły hipertolerancję młodych uczestników wobec wszystkich 20 słów powszechnie uznawanych za obraźliwe. Najbardziej obraźliwym słowem w badaniu był *czarnuch*, które to słowo zostało ocenione jako *słabo negatywne* przez uczestników, podczas gdy pozostałe wyrazy oceniono jako *neutralne* lub *silnie pozytywne*. *Kurwa* jest najpopularniejszym polskim przekleństwem i jest najczęściej używanym wyrazem wulgarnym spośród wszystkich dwudziestu w tych młodych społecznościach, które zostały poddane badaniu. Postawiono hipotezę, że postrzeganie obraźliwości przekleństw pod wpływem odpowiedników konotacyjnych i denotacyjnych różni się. Hipoteza okazała się trafna tylko częściowo, ponieważ w kilku przypadkach oceny obraźliwości między kontekstualnymi i niekontekstualnymi zastosowaniami nie różniły się znacząco, niemniej jednak w badaniu znaleziono pewne wyjątki: słowo *kurwa* uzyskało znacznie wyższy wskaźnik niż jego odpowiednik konotacyjny. Kontekstualizowane przekleństwo *gówniany* okazało się mniej obraźliwe niż jego pochodna *gówno*. W przypadku kontekstualizowanego przekleństwa *kurewsko*, jako przysłówek wzmacniający (*intensifier*), było mniej obraźliwe (2.63) niż jego pochodna *kurwa* użyta konotacyjnie. Ogólne wyniki badań ujawniają, że przekleństwo, które jest najczęściej słyszane, tj. *kurwa* nie jest uważane za najbardziej obraźliwe, gdyż jest nim wyraz *czarnuch*.

Podsumowując, wyniki przeprowadzonych badań nad stosowaniem przekleństw wśród młodych ludzi sugerują, że wulgaryzmy *kurwa*, *dupa* i *skurwysyn*, *cholera*, *drań* i *gówno* straciły swój wulgarny ton i wydźwięk przynajmniej wśród młodej badanej społeczności. Ponadto badanie wykazało, że instruktorzy i nauczyciele używali przekleństw podczas lekcji, wykładów lub dyskusji na zajęciach. Rezultaty badań sugerują, że nauczyciele i wykładowcy mogą używać przekleństw w środowisku klasowym. Badanie korpusowe wykazało również, że wszystkie przekleństwa użyte w badaniu są bardzo obraźliwe lub umiarkowanie obraźliwe, a wyniki te wskazują, że wszystkie narzędzia do analizy mowy nienawiści są zbyt wrażliwe w porównaniu z wynikami badania ankietowego.

Sposoby wykorzystania wyników pracy

Wyniki badań mogą mieć także praktyczne zastosowanie. Badania ukazały w jaki sposób analizować poziom obraźliwości przekleństw za pomocą kilku narzędzi korpusowych, a wszystkie te narzędzia mogą być używane w sądach do analizy obraźliwości wypowiedzi osób pozwanych, tj. przestępstwo zniewagi (zwane również jako znieważenie lub obraza) zgodnie z art. 216 k.k.

Rezultaty badań ujawniły, że Polacy używają wielu obraźliwych słów w wielu miejscach. Prokuratura lub policja w Polsce mogłaby więc utworzyć wydziały zajmujące się mową nienawiści i językiem obraźliwym w celu analizowania przestępstw związanych z art. 216 k.k.

Wykaz prac cytowanych w powyższym omówieniu

- Allan, Keith. 2019. *The Oxford Handbook of Taboo Words and Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Anshen, Frank. 1973. *Sex and Obscenity at Stony Brook*. Unpublished Manuscript. State University of New York at Stony Brook.
- Baudhuin, E. Scott. 1973. "Obscene language and evaluative response: An empirical study". *Psychological Reports* 32: 399–402.
- Beers Fägersten, Kristy. 2007. "A Sociolinguistic Analysis of Swear Word Offensiveness." *Saarland Working Papers in Linguistics (SWPI)* 1: 14–37
- Beers Fägersten, Kristy. 2012. *Who's Swearing Now? The Social Aspects of Conversational Swearing*. Cambridge Scholars Publishing.
- Bostrom, Robert, John R. Baseheart and Charles Rossiter, Jr. 1973. "The effects of three types of profane language in persuasive messages". *The Journal of Communication* 23 (4): 461–475
- Byrne, Emma. 2017. *Swearing Is Good for You: The Amazing Science of Bad Language*. London: Profile Books.
- Dewaele, Jean Marc. 2004. "The Emotional Force of Swearwords And Taboo Words in the Speech of Multilinguals." *Journal of Multilingual and Multicultural Development* 25 (2/3): 204–22.
- Dewaele, Jean Marc. 2011. Christ fucking shit merde!" Language preferences for swearing among maximally proficient multilinguals. *Special issue of Sociolinguistic Studies*, 4(3): 595–614.
- Dewaele, Jean Marc. 2011. "Variation in self-reported frequency of use of French swearwords among L2 and L3 users of French". In: *Le Français en Contact: Hommages à Raymond Mougéon*, ed. by France Martineau and Terry Nadasdi, 87–116, Les Voies du Français. Quebec, Canada: Presses de l'Université Laval.
- Dewaele, Jean Marc. 2022. "Immigrants' language preferences for swearing in Persian and English: The effects of acculturation and sociobiographical background on language choice for swearing". In *Recent advances in second language emotion*

- research, ed. by Irini Mavrou, Mercedes Pérez Serrano and Jean Marc Dewaele. Cizur Menor: Civitas Aranzadi Thomson Reuters, pp. 191–215.
- Di Cristofaro, Matteo and Tony McEnery. 2017. “Swearing in Italian. A redefinition of the notions of dysphemism and euphemism”. In *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*, ed. by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 183–212. John Benjamins
- Díaz-Pérez, Francisco Javier. 2020. “Translating swear words from English into Galician in film subtitles. A corpus-based study”. *Babel* (66) 3: 393–419.
- Driscoll, James M. 1981. “Aggressiveness and frequency-of-aggressive-use ratings for pejorative epithets by Americans”. *The Journal of Social Psychology* 114: 111–126.
- Feldman, Gilad, Huiwen Lian, Michal Kosinski, and David Stillwell. 2017. “Frankly, We Do Give a Damn: The Relationship between Profanity and Honesty.” *Social Psychological and Personality Science. Advance Online Publication* 8 (7): 816–26.
- Fritz, Gerd. 2005. *Einführung in die historische Semantik* (Introduction into Historical Semantics). Tübingen: Niemeyer.
- Garcarz, Michał. 2004. “Young Poles and Their Casual Speech: The Process of Colloquialisation of the Contemporary Polish Language.” *BRNO STUDIES IN ENGLISH* 30: 89–101.
- Grochowski, Maciej. 1995. *Słownik Polskich Przekleństw i Wulgaryzmów*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
- Hjort, Minna. 2017. “Swearing in Finnish: Folk definitions and perceptions.” In *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*, ed. by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 17–42. John Benjamins
- Jaffe, Alexandra. 2017. “Fuck in French: Evidence of ‘other-language’ swearing in France and Quebec. In *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*, ed. by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 87–106. John Benjamins.
- Jay, Timothy. 1977. “Doing Research with Dirty Words. .” *Maledicta: The International Journal of Verbal Aggression* 1: 234–56.
- Jay, Timothy. 1978. “Are You Confused about Dirty Words?.” Are You Confused about Dirty Words? North Adams State College. (ERIC Document Number ED 158 610).
- Jay, Timothy. 1992. *Cursing in America*. Philadelphia: John Benjamins.
- Jay, Timothy B. 2000. *Why We Curse: A Neuro-Psycho-Social Theory of Speech*. Philadelphia: John Benjamins.
- Jay, Timothy, Kristin Janschewitz. 2008. “The Pragmatics of Swearing.” *Journal of Politeness Research* 4 (2): 267–88.
- Jay, Timothy. 2009. The utility and ubiquity of taboo words. *Perspectives on Psychological Science* 4(2): 153–161.
- Jay, Kristin L., and Jay, Timothy B. 2015. “Taboo Word Fluency and Knowledge of Slurs and General Pejoratives: Deconstructing the Poverty-of-Vocabulary Myth.” *Language Sciences* 52: 251–59.
- Kapoor, Hansika. 2016. “Swears in Context: The Difference Between Casual and Abusive Swearing.” *Journal of Psycholinguistic Research* Volume 45: 259–74.
- Limbrick, Peter. 1991. “A Study of Male and Female Expletive Use in Single and Mixed-Sex Situations”. *Te Reo* 34: 71–89.
- Ljung, Magnus. 2011. *Swearing: A Cross-Cultural Linguistic Study*. New York: Palgrave Macmillan.
- Love, Robbie. 2021. “Swearing in informal spoken English: 1990s-2010”. *Text & Talk*, 42(5–6): 739–762

- Mabry, Edward. 1975. "A multivariate investigation of profane language". *Central States Speech Journal* 26: 39–44.
- Matusz, Łukasz. 2017. "Taboos and Swearing: Cross-Linguistic Universalities and Peculiarities." In *Multiculturalism, Multilingualism and the Self. Studies in Linguistics and Language Learning*, edited by D. Gabryś-Barker, D. Gałajda, A. Wojtaszek, and P. Zakrajewski, 33–47. Springer.
- McEnery, Anthony, and Zhonghua Xiao. 2016. "Swearing in Modern British English: The Case of Fuck in the BNC". *Language and Literature: International Journal of Stylistics* 13 (3): 235–68.
- Meyerhoff, Miriam, Erik Schlee, and Laurel MacKenzie. 2015. *Doing Sociolinguistics: A Practical Guide to Data Collection and Analysis*. London, New York: Routledge
- Mondal, Mainack, Leandro Araújo Silva, Fabrício Benevenuto. 2017. "A Measurement Study of Hate Speech in Social Media". In *HT '17: Proceedings of the 28th ACM Conference on Hypertext and Social Media*, 85–94. New York. Association for Computing Machinery.
- Montagu, Ashley. 1967. *The Anatomy of Swearing*. New York: Macmillan
- Mormol, Paulina. 2017. "Words You Cannot Say on Television – A Comparative Study of Expletives Unwelcome in Polish and English Broadcast." In *GALICIA STUDIES IN LINGUISTICS, LITERATURE AND CULTURE: THE STUDENTS' VOICES 5*, edited by B. Duda, B. Kochman-Haładaj, and B. Rolek, 50–61. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
- Pavesi, Maria and Pablo Zamora. 2021. "Comparing insults across languages in films: dubbing as cross-cultural mediation". *Multilingua* 38 (5): 563–582.
- Raczek, M. 2020. "Dzień Bez Przekleństw. O Różnych Obliczach Wulgaryzmów." <https://kultura.trojmiasto.pl/Dzien-bez-Przeklenstw-O-roznych-obliczach-wulgaryzmown151636.html>, December 17, 2020.
- Rathie, Marianne. 2017. "Swearing in Danish children's television series. In *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*, ed. by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 17–42. John Benjamins.
- Ross, Björn, Michael Rist, Guillermo Carbonell, Benjamin Cabrera, Nils Kurowsky, Michael Wojatzki. 2017. "Measuring the Reliability of Hate Speech Annotations: The Case of the European Refugee Crisis". In *Proceedings of NLP4CMC III: 3rd Workshop on Natural Language Processing for Computer-Mediated Communication (Bochum)*, *Bochumer Linguistische Arbeitsberichte*, ed. by Michael Beißwenger, Michael Wojatzki and Torsten Zesch, 6–9. Bochum.
- Sajarwa, Sajarwa. 2021. "Swear Words in French: Analysis of Social Class and Gender". *Humanus: Jurnal Ilmiah Ilmu-ilmu Humaniora* 20(2): 139–152.
- Schmidt, Wilhelm. 2008. *Deutsche Sprachkunde. Ein Handbuch für Lehrer und Studierende. Mit einer Einführung in die Probleme des sprachkundlichen Unterrichts. 8. Auflage.* – IFB Verlag, Paderborn
- Shakiba, Nooshin. 2019. "The Effects of Socio-Biographical Background, Acculturation and Personality on Persian Immigrants' Swearing Behavior." Unpublished PhD thesis, Birkbeck College, University of London.
- Shakiba, Nooshin and Stapleton Karyn. 2022. "Persian immigrants' language choice for swearing: the effects of socio-biographical variables and personality traits". *Journal of Multilingual and Multicultural Development* 43(2): 1–18.
- Stenström, Anna-Brita. 2017. "Swearing in English and Spanish Teenage Talk". In *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*, ed. by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 157–182. John Benjamins

- Stephens, Richard, John, Atkins, and Andrew Kingston. 2009. "Swearing as a Response to Pain". *Neuroreport* 20 (12): 1056–60.
- Stephens, Richard, Claudia Umland. 2011. "Swearing as a response to pain". *The Journal of Pain* 12(12): 1274–1281.
- Stephens, Richard, and Amy Zile. 2017. "Does Emotional Arousal Influence Swearing Fluency?" *Journal of Psycholinguistic Research* 46(4): 983–995.
- Stephens, Richard, David K. Spierer, and Emmanuel Katehis. 2018. "Effect of Swearing on Strength and Power Performance." *Psychology of Sport and Exercise* 35: 111–117.
- Stephens, Richard, and Olly Robertson. 2020. "Swearing as a Response to Pain: Assessing Hypoalgesic Effects of Novel 'Swear' Words." *Frontiers in Psychology* 11: 1–10.
- Valdeón, Roberto. 2020. "Swearing and the vulgarization hypothesis in Spanish audiovisual translation". *Journal of Pragmatics* 155: 261–272
- Vaattovaara, Johanna, and Elisabeth Peterson. 2019. "Same old *paska* or new *shit*? On the stylistic boundaries and social meaning potentials of swearing loanwords in Finnish". *Ampersand* (6): 1–9.
- Wierzbicka, Anna. 1985. "Different Cultures, Different Languages, Different Speech Acts: Polish vs. English." *Journal of Pragmatics* 9 (2–3): 145–78.
- Wilson, Nick, and Joshua Wedlock. 2023. "Swearing as a Leadership Tool: The sociopragmatics of swearing in New Zealand English. *English World-Wide* 44 (3): 323–350.
- Zarzycki, Łukasz. 2014. *Do You Speak Cockney? Kulturowe Konteksty Dialektu Londyńczyków*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum.
- Zenner, Eline, Tom Ruetten, and Emma Devriendt. 2017. "The Borrowability of English Swearwords: An Exploration of Belgian Dutch and Netherlandic Dutch Tweets." In *Advances in Swearing: New Languages and New Contexts*, edited by Kristy Beers Fägersten and Karyn Stapleton, 107–36. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

5.1. Dorobek publikacyjny

Aktywność naukową realizowałem na więcej niż jednej uczelni. Będąc zatrudnionym w tak wielu podmiotach, nie tylko zdobyłem doświadczenie pracy w różnych środowiskach naukowych, ale także spełniłem ustawowe wymagania prowadzenia badań naukowych w więcej niż jednej uczelni (pkt. 3, art. 2019 Ustawy). Pracowałem w kilku polskich uczelniach będąc zatrudnionym na różnych stanowiskach tj. (adiunkt, starszy wykładowca, wykładowca i lektor). Były to kolejno: w latach 2012-2014 Zakład

Anglistyki Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu (obecnie Uniwersytet Radomski), w latach 2012-2013 w Zakładzie Filologii Angielskiej, Instytutu Humanistycznego Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu, obecnie (Państwowa Akademia Nauk Stosowanych w Jarosławiu), w latach 2014-2015 Zakład Języka Angielskiego, Instytut Neofilologii i Badań Interdyscyplinarnych Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach (obecnie Uniwersytet w Siedlcach). Następnie w latach 2015-2016 prowadziłem badania poparte publikacjami i jedną monografią naukową na uczelni zagranicznej tj. University of Nizwa w Omanie. W latach 2017-2018 realizowałem aktywność naukową na stanowisku adiunkta w Zakładzie Filologii Angielskiej Wyższej Szkoły Turystyki i Języków Obcych w Warszawie. Od 2018 roku prowadzę działalność naukową w Instytucie Filologii Angielskiej w Katedrze Językoznawstwa Angielskiego w Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, a od 1 września 2024 w Katedrze Dydaktyki Przekładu tegoż uniwersytetu.

Mój pozostały dorobek naukowy wykazuje podejście interdyscyplinarne i można go podzielić na następujące obszary badawcze:

1) Prace w nurcie dialektologii oraz dialektologii percepcyjnej

Dialektologia, a przede wszystkim dialektologia języka angielskiego, stanowi początek mojej drogi naukowej. Już moja praca licencjacka oraz magisterska dotyczyła dialektu Cockney. Fascynacja owym dialektem doprowadziła do uzyskania przeze mnie tytułu doktora obronionego na Uniwersytecie Wrocławskim na podstawie pracy pt. *Antropolingwistyczna Analiza Dialektu Cockney*, przygotowanej pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Piotra Chruszczewskiego. Następnie zmodyfikowałem pracę doktorską i na jej podstawie została wydana monografia pt. *Do you speak Cockney? Kulturowe konteksty dialektu londyńczyków* (2014). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum. Jako książka podoktorska nie zalicza się ona do dorobku habilitacyjnego, jednak piszę o niej w swoim autoreferacie, aby ukazać, iż jest ona istotnym elementem mojej ścieżki naukowej ukierunkowanej na zainteresowania w dziedzinie dialektologii. Moje ogromne zainteresowanie dialektem Cockney wykazałem także poprzez artykuły wydane przed doktoratem tj. *Historia i charakterystyka dialektu Cockney ze wschodniego Londynu – analiza ankiety* (2011) oraz po uzyskaniu stopnia doktora: *Dialect Cockney – jego charakterystyka i wpływ na dzisiejszy język angielski* (2015). W obu publikacjach

staralem się zaznajomić polskiego czytelnika z angielskim dialektem Cockney ze wschodniego Londynu. Celem pierwszej ze wspomnianych prac było przeprowadzenie analizy ankiety badawczej za pomocą strony internetowej www.freeonlinesurveys i ocena stanu świadomości na temat istnienia dialektu Cockney. Badania ankietowe wykazały, iż wśród rodzimych użytkowników języka angielskiego dialekt Cockney staje się coraz bardziej popularny i rozpoznawalny oraz jest promowany w filmach i przez zespoły muzyczne. W swoich badaniach wykazałem, iż znaczna większość ankietowanych wiedziała czym jest *Cockney*, jednakże wciąż miała wiele problemów ze zrozumieniem użytkowników tego dialektu.

Z kolei w artykule pt. *Dialect Cockney – jego charakterystyka i wpływ na dzisiejszy język angielski* (2015), który ukazał się w czasopiśmie *Językoznawstwo* opisuję wyniki badań ankietowych na podstawie swojej pracy magisterskiej. W artykule zapoznaję polskiego czytelnika z historią dialektu Cockney, etymologią nazwy *Cockney*, zasadami tworzenia rymowanego slangu (tzw. Cockney Rhyming Slang) oraz wpływie dialektu na standardowy język angielski.

Załącznikiem do moich badań nad dialektologią był artykuł pt. *Nowe umiejętności i wymagania stawiane dialektologowi w XXI wieku* (2010) opublikowanej w czasopiśmie *Językoznawstwo*. Praca ukazuje syntetyczny opis metod badawczych stosowanych w dialektologii oraz wskazuje na nowe wymagania, które są stawiane współczesnym dialektologom w czasie powstania owej publikacji.

Kolejnym przykładem moich badań nad dialektologią i jednocześnie dalszym zainteresowaniem tą dziedziną jest artykuł pt. *O poszczególnych odmianach języka – ujęcie porównawcze* (2014) wydanym w czasopiśmie *Acta Universitatis Wratislaviensis Kształcenie językowe*. Celem artykułu było ujęcie porównawcze poszczególnych odmian językowych. W artykule skupiłem się na pojęciach takich jak *język*, *mowa*, *gwara*, *odmiana*, *dialekt*, *wiech*, *narzecze*, *żargon*, *argot*, *slang*, *socjolekt* oraz *antyjęzyk*. Czasami istnieją problemy w odróżnieniu owych terminów, a nawet trudności w odróżnieniu jednego języka lub dialektu od drugiego. Równie trudno jest odróżnić język od dialektów. W artykule sugerowałem, iż najbardziej zadowalającym sposobem rozwiązania problemów związanych z mylnym nazewnictwem owych terminów jest unikanie pojęcia „odmiana” jako analitycznego lub teoretycznego pojęcia i skupienie się na indywidualnym elemencie językowym. Uważam, że dla każdego elementu językowego potrzebny jest swego rodzaju opis społeczny przedstawiający, kto używa go i kiedy. Z drugiej strony, możliwe jest powszechne używanie pojęcia „odmiana” np. w

kontekście nieformalnym lub gdy mówimy o *odmianach języka polskiego* czy *angielskiego*.

Ostatnim artykułem napisanym przeze mnie w nurcie dialektologii był artykuł pt. *Wpływ form dialektałnych na angielszczyznę ogólną* (2013), który ukazał się w czasopiśmie *Acta Universitatis Lodzensis. Folia Linguistica*. W części teoretycznej artykułu skupiam się na omówieniu wstępnych badań nad odmianami języka angielskiego oraz w kolejnym rozdziale na współczesnych badaniach nad odmianami języka angielskiego. Artykuł dotyczy w głównej mierze wpływu dialektów na angielszczyznę ogólną. Badanie ankietowe miało na celu ocenienie wśród respondentów odsetku populacji mówiącej standardowym językiem angielskim. Wyniki ankiety jednoznacznie wskazują, że społeczeństwo (ponad 3000 zebranych głosów, dane na 2011 r.) nie było pewne, jak wiele osób na świecie używa standardowego języka angielskiego. Głosy były bardzo podzielone: ponad 20% badanych sądziło, iż standardowego języka angielskiego używa ponad połowa globalnej populacji; kolejne 20% badanych przypuszczało, że jest on używany przez około 20% do 30% populacji; pozostałe głosy były bardzo podzielone.

Kolejnym zakresem badawczym w obrębie moich zainteresowań jest dialektologia percepcyjna (tzw. *Perceptual dialectology*). Dialektologia percepcyjna różni się od dialektologii tradycyjnej tym, iż nie zajmuje się empirycznymi językowymi odkryciami dotyczącymi samego języka, lecz empirycznymi badaniami nad tym, jak osoby niebędące językoznawcami postrzegają język. W obrębie dialektologii percepcyjnej jestem autorem dwóch artykułów. Pierwszy z nich pt. *Perceptual dialectology: The Application of Google Trends in the Study of Dialect Labels on the basis of Brummie, Mancunian and Devon* (2015) został opublikowany w zagranicznym czasopiśmie *RASK – International Journal of Language and Communication* wydawanym przez University of Southern Denmark. Niniejszy artykuł miał dwa cele: po pierwsze, zbadanie konkretnych nazw dialektów za pomocą narzędzia *Google Trends*, po drugie, ocenę przydatności tego narzędzia w tym zakresie. Motywacją do napisania artykułu była sugestia Jensen (2017)³, aby stosować *Google Trends* w dziedzinie dialektologii percepcyjnej. Podążając za sugestią badaczki, artykuł bada społeczne postrzeganie dialektów *Brummie*, *Devon* i *Mancunian* za pomocą narzędzia *Google Trends*. Głównym pytaniem badawczym w niniejszej pracy była chęć odpowiedzi na pytanie czy wyszukiwania nazw trzech dialektów w *Google Trends* dotyczą samych

³ Jensen, Marie. 2017. What can Google Trends data tell us about dialect labels: An exploratory study. *Globe: A Journal of Language, Culture and Communication* 5. 48-76.

dialektów (tzw. *dialect labels*) czy może oznaczają coś innego i być może mają inne kolokacje. Wyniki badania wykazały, że *Google Trends* jest pomocnym narzędziem w prowadzeniu badań w dziedzinie dialektologii percepcyjnej, ponieważ pomaga określić postrzeganie nazw poszczególnych dialektów (*dialect labels*) w różnych lokalizacjach na świecie. Dodatkowo, badanie wykazało, iż terminy *Brummie*, *Devon*, *Mancunian* nie są wyłącznie określeniami dialektów i dlatego mogą odnosić się do czegoś więcej niż tylko do zjawisk językowych.

Następną pracą dotyczącą dialektologii percepcyjnej była praca pt. *Native-speakers' Awareness of the Existence of the Cockney Dialect: Survey Analysis* (2010). Praca ukazała się w materiałach pokonferencyjnych Wyższej Szkoły Lingwistycznej w Warszawie pt. *Issues in Languages, Linguistics and Translation*. Badanie dotyczyło określenia przez tysiącankietowanych znajomości cech językowych dialektu Cockney. W kwestionariuszu zadałem 20 pytań dotyczących samego terminu *Cockney*, sposobu tworzenia rymowanego slangu (tzw. *Cockney Rhyming Slang*), etymologii pochodzenia i powstania słowa *Cockney* oraz samego dialektu, znajomości cech fonetycznych jak i leksykalnych niniejszego dialektu. Badania wykazały, że postrzeganie dialektu Cockney odmieniło się. Większość ankietowanych wie czym jest Cockney oraz z jakiego regionu Anglii ten dialekt pochodzi. Jednak pytania związane z cechami językowymi dotyczącymi tego dialektu stanowiły trudności.

Publikacje dotyczące dialektologii to:

Zarzycki, Łukasz. 2014. „Do you speak Cockney? Kulturowe konteksty dialektu londyńczyków”. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum, s. 146 (zmodyfikowana monografia na podstawie pracy doktorskiej).

Zarzycki, Łukasz. 2015. „Dialect Cockney – jego charakterystyka i wpływ na dzisiejszy język angielski”. *Językoznawstwo* 1(9): 97-110.

Zarzycki, Łukasz. 2011. „Historia i charakterystyka dialektu Cockney ze wschodniego Londynu”. [W:] Materiały V Krakowskiej Konferencji Młodych Uczonych. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie: Pro Futuro, s. 749-754.

Zarzycki, Łukasz. 2010. „Nowe umiejętności i wymagania stawiane dialektologowi w XXI wieku”. *Językoznawstwo* 1(5): 207-215.

Zarzycki, Łukasz. 2014. „O poszczególnych odmianach języka – ujęcie porównawcze. *Acta Universitatis Wratislaviensis Kształcenie językowe* 12(22): 85-92.

Zarzycki, Łukasz. 2013. „Wpływ form dialektalnych na angielszczyznę ogólną”. *Acta Universitatis Lodziensis. Folia Linguistica* 47: 106-115.

Prace dotyczące dialektologii percepcyjnej to:

Zarzycki, Łukasz. 2010. “Native-speakers’ Awareness of the Existence of the Cockney Dialect: Survey Analysis”. [W:] *Issues in Languages Linguistics and Translation*, Joanna Karłowicz-Budzik i Jo Lewkowicz. Lingwistyczna Szkoła Wyższa w Warszawie, s. 98-101.

Zarzycki, Łukasz. 2021. “Perceptual dialectology: The Application of Google Trends in the Study of Dialect Labels on the basis of Brummie, Mancunian and Devon”. *RASK – International Journal of Language and Communication* 52: 75-96.

2) Prace w nurcie socjolingwistyki

Bardzo ważnym aspektem w moich dotychczasowych badaniach jest socjolingwistyka, której to założenia polegające na badaniach na pograniczu języka a społeczeństwa są odzwierciedlone w moich kolejnych artykułach. W omawianych w tej części artykułach staram się badać niestandardowe odmiany języka dla różnych grup, struktur czy klas społecznych np. internetowa społeczność językowa w pracy pt. *Online Communication using Linguistic Tools* (2014), kierowcy samochodów ciężarowych i osobowych: *The Evolution of CB Lingo: from Truck Drivers to Passenger Vehicle Drivers* (2015), przemytnicy graniczni: *The Transdisciplinary Approach to the Study of the Cross-border Organized Crime and Smuggled Goods along the EU Eastern Border with some Reference to Smuggler Talk* (2013), więźniowie: *Socio-lingual Phenomenon of the Anti-language of Polish and American Prison Inmates* (2015), subkultury: *Analiza slangu polskiej subkultury techno na podstawie materiału źródłowego* (2023), *An exploration of secret languages through time : from anagrams to Internet argot* (2023) czy użytkownicy

polskich dialektów: *The Impact of Polish Accents on Guilt* (2024). Właśnie ten ostatni artykuł naukowy uważam za moje największe osiągnięcie jeśli chodzi o artykuły opublikowane w czasopiśmie. Artykuł zatytułowany *The Impact of Polish Accents on Guilt* (2024) został wydany w czasopiśmie *Language & Communication* wydawnictwa Elsevier. Jako pierwszy w Polsce zbadałem wpływ polskich akcentów regionalnych na przypisanie przestępstwa czy winy podejrzanego. Badanie polegało na odtworzeniu czterech nagrań stu osiemnastu studentom. W nagraniu ankietowani usłyszeli mężczyznę z Polski w średnim wieku, który jest policjantem przesłuchującym młodą podejrzaną. W każdym nagraniu policjantem była ta sama osoba, a podejrzanym 4 różne kobiety w tym samym wieku, mówiące tym samym tempem wypowiedzi, ale innymi akcentami, tj. krakowskim, śląskim, podhalańskim oraz zamojskim. Celem niniejszego badania było zbadanie, jak członkowie tej samej grupy postrzegają niestandardowe odmiany języka polskiego na sali sądowej. Starałem się również zbadać stereotypy związane z niestandardowym językiem polskim w zakresie takich czynników, jak *dokładność*, *wiarygodność*, *oszustwo*, *prestiż*, *inteligencja* i *sympatyczność*. Na koniec, badanie to miało na celu znalezienie „polskiego akcentu winy”. Wyniki wykazały, że podejrzany był oceniany jako znacznie bardziej winny, gdy mówił z akcentem krakowskim, a nie śląskim, podhalańskim lub zamojskim. Akcent krakowski okazał się najmniej wiarygodny i sympatyczny ze wszystkich akcentów, które zbadano w tym badaniu, ale wyróżnia się w czynniku prestiżu i inteligencji. Akcent podhalański wydaje się być uważany za najbardziej sympatyczny. Akcent zamojski został oceniony najwyżej pod względem inteligencji. Wyniki badań mogą być pomocne w polskim sądownictwie, ponieważ należałoby wziąć pod uwagę jeszcze jedną cechę pod uwagę przy wydawaniu wyroku sądu – akcent podejrzanego.

Moje podejście interdyscyplinarne do badań wykazałem także w pracy pt. *The Transdisciplinary Approach to the Study of the Cross-border Organized Crime and Smuggled Goods along the EU Eastern Border with some Reference to Smuggler Talk* (2013), która została napisana we współautorstwie z moim bratem, doktorem Przemysławem Zarzyckim. Artykuł ten z pogranicza dwóch dyscyplin naukowych – nauk o bezpieczeństwie oraz językoznawstwa analizuje różne czynniki (historyczne, polityczne, społeczne i ekonomiczne), które mają wpływ na przemyt produktów na wschodniej granicy Polski. Język przemytników, często mowa ciała oraz język potoczny składa się z pewnych slangowych określeń nazw towarów, które to przemytnicy próbują nielegalnie przemycić. Dzieje się tak, ponieważ przemytnicy chcą, aby ich język był

niezrozumiały dla funkcjonariuszy celnych. Język taki nazywamy antyjęzykiem a sam termin został wprowadzony po raz pierwszy przez M.A.K. Halliday'a (1976)⁴.

Opisując dalej moje zainteresowania naukowe w obrębie antyjęzyków muszę wspomnieć o pracy pt. *An exploration of secret languages through time : from anagrams to Internet argot* (2023) wydanej w tomie jubileuszowym pt. *Time and Temporality across disciplines and methodologies* wydawnictwa naukowego Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. W pracy tej przeanalizowałem czynniki wpływające na „tajność” i niejasność języka (tzw. tajny język) oraz poruszam w niej niektóre z najbardziej unikalnych aspektów tajności języka, takie jak anagramy. Skupiłem się również na tym, jak litery mogą być zastępowane innymi literami w celu tworzenia szyfrów (często używanych przez rządy lub stosowane w Biblii), a także na tym, jak słowa mogą być zastępowane innymi słowami w celu tworzenia tajnych kodów (np. w celach wojskowych w czasie wojny). Tajność języka jest również osadzona w anagramach, które są często tworzone przez dzieci dla zabawy. Ponadto, w tym artykule omówiłem liczne slangi i antyjęzyki często tworzone przez osoby, które są oddzielone od reszty społeczeństwa (np. *Polari*, *slang więzienny*) lub po prostu nie chcą być rozumiane przez osoby z zewnątrz z różnych powodów (np. *Cockney Rhyming Slang*, *Pig Latin*, *Bearla Lagair*, *Shelta* i *Leetspeak*).

Badania nad antyjęzykiem kontynuuję w pracy pt. *Socio-lingual Phenomenon of the Anti-language of Polish and American Prison Inmates* (2015) opublikowanej w czasopiśmie *Crosswords. A Journal of English Studies*. Celem niniejszego artykułu było porównanie polskich i amerykańskich określeń slangu więziennego oraz zasad więziennych stosowanych przez więźniów tzw. grypsujących. Niniejszy artykuł poświęcony jest zjawisku subkultury więziennej z perspektywy polskiego slangu więziennego, tzw. tajnego języka - grypserki (od gryps – slangowego słowa oznaczającego list przemywany do lub z więzienia). Grypserka to antyjęzyk polskich więźniów. Żargon więzienny i tajna polska „grypserka”, które charakteryzują subkultury więzienne, są nieodłącznymi częściami koncepcji prizonizacji⁵, a także rozwoju różnych kodeksów więziennych. Wcześniejsze badania i obecne studium funkcji żargonu są jasne tj. odzwierciedlają organizację, hierarchię w środowisku więziennym oraz język subkultury więziennej. Moje badania ujawniają, że amerykańskie i polskie kodeksy więzienne różnią się od siebie. Amerykańscy więźniowie przestrzegają własnych

⁴ Halliday, Michael Alexander Kirkwood. 1976. Anti-languages. *American Anthropologist* 78(3): 570-584.

⁵ Prizonizacja- przystosowanie się osadzonego do warunków panujących w więzieniu.

kodeksów i zasad więziennych. Polska grypserska przypisuje różne nazewnictwo różnym słowom.

Moje zainteresowania antyjęzykami wykazałem także w pracach opublikowanych w monografiach naukowych pokonferencyjnych pt. *the First, the Second and the Third Scientific Interdisciplinary Electronic International Conference* wydanych przez Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum w Poznaniu. W artykule pt. *The Evolution of CB Lingo: from Truck Drivers to Passenger Vehicle Drivers* (2015) analizuję slang użytkowników CB radia czyli “języka uproszczonego” jak nazywa go David Crystal (1987)⁶. W pracy stosuję analizę porównawczą polskiego oraz amerykańskiego slangu użytkowników CB radia (tzw. CB slang/lingo). Porównując amerykańską i polską terminologię slangu CB, zauważyłem, że większość terminów slangowych w obu językach znacznie się różni. Może to wynikać z różnic kulturowych. Kolejna praca pt. *Online Communication using Linguistic Tools* (2014) miała na celu przeanalizowanie narzędzi internetowych obecnych na rynku oraz tzw. *netspeak'u*⁷ i ich wpływu na użytkowników internetu. W powyższej pracy dokonałem analizy lingwistycznej *netspeak'u*, prześledziłem język internetu w poszukiwaniu skrótów czy emotikonów.

Ostatnią współautorską pracą z zakresu socjolingwistyki jest artykuł pt. *Analiza slangu polskiej subkultury techno na podstawie materiału źródłowego* (2023) opublikowany w czasopiśmie *Językoznawstwo*. Praca została napisana we współautorstwie z drem Arturem Świątkiem. W artykule przeanalizowano 120 słów i zwrotów związanych z muzyką elektroniczną na podstawie materiału źródłowego dostępnego na największym Forum Muzyki Elektronicznej, które istnieje od 2009 roku. Staraliśmy się wykazać, iż subkultura technomaniaków lub technomanów jest czymś więcej niż tylko subkulturą młodych ludzi. Owa subkultura posługuje się specyficznymi slangowymi terminami związanymi z muzyką elektroniczną. Ponadto, członkowie owej subkultury, doświadczają często duchowych doznań oraz przemian podczas imprez masowych. Eskapizm uczestników imprez związanych z muzyką techno został przeanalizowany w pracy pod względem językowo-kulturowym.

Obszerna analiza literatury dotyczącej języka i kultury stanowi tło teoretyczne do analizy subkultury techno i pozwala wskazać, jak blisko te dwa terminy są ze sobą powiązane na przykładzie omawianej subkultury i jej języka.

⁶ Crystal, David . 1987. *The Cambridge Encyclopaedia of Language*. Cambridge, England: Cambridge University

⁷ Netspeak- slang używany w internecie

Publikacje dotyczące socjolingwistyki to:

Zarzycki, Łukasz. 2024. "The Impact of Polish Accents on Guilt". *Language & Communication* 98: 1-10, Elsevier.

Zarzycki, Łukasz. 2014. "Online Communication using Linguistic Tools". [W:] *Proceedings from the First Scientific Interdisciplinary Electronic International Conference* (SIEIC 2015). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum, s. 97-104.

Zarzycki, Łukasz. 2015. "Socio-lingual Phenomenon of the Anti-language of Polish and American Prison Inmates". *Crosswords. A Journal of English Studies* 8: 11-23.

Zarzycki, Łukasz. 2015. "The Evolution of CB Lingo: from Truck Drivers to Passenger Vehicle Drivers". [W:] *Proceedings from the Second and the Third Scientific Interdisciplinary Electronic International Conference* (SIEIC 2 2015), s. 58-63.

Zarzycki, Łukasz i Artur Świątek. 2023. „Analiza slangu polskiej subkultury techno na podstawie materiału źródłowego”. *Językoznawstwo* 18(1): 203-222.

Zarzycki, Łukasz, Zarzycki Przemysław. 2013. "The Transdisciplinary Approach to the Study of the Cross-border Organized Crime and Smuggled Goods along the EU Eastern Border with some Reference to Smuggler Talk". [W:] M. Sitek, G. Dammacco, A. Ukleja, M. Wójcicka [red.], *Europe of Founding Fathers: Investment in common future*. Olszryn: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, s. 549-655.

Zarzycki, Łukasz. 2023. "An exploration of secret languages through time: from anagrams to Internet argot". [W:] A. Piskorz [red.], *Time and temporality across disciplines and methodologies*. Kraków : Wydawnictwo Naukowe UP, 125-141.

3) Prace z zakresu analizy dyskursu

W zakresie moich zainteresowań badawczych znajduje się także analiza dyskursu. Dyskursowi poświęciłem cały rozdział trzeci w mojej monografii pt. *Do you speak Cockney? Kulturowe konteksty dialektu londyńczyków* (2014). Ponadto, zainteresowanie dyskursem odzwierciedlałam w publikacji pt. *O językowej tożsamości człowieka w kontekście dyskursu religijnego* (2015) opublikowanej w czasopiśmie Uniwersytetu Rzeszowskiego *Słowo. Studia językoznawcze*. Artykuł dotyczy socjologii języka i religii. Praca analizuje protestantyzm jako przykład lingwistycznej konstrukcji tożsamości. Bardzo mały nacisk kładzie się na badania związane z użyciem języka w aspekcie religijnym w odniesieniu do kreowania tożsamości religijnej poprzez język. W niniejszym artykule, bazującym na teoretycznych fundamentach ustanowionych przez socjologiczną teorię języka (Sapir⁸, Whorf⁹, Luckmann¹⁰, Berger¹¹), zasugerowałem wykorzystanie socjologii języka i religii w partnerstwie analizy dyskursu, aby badać religijne społeczności językowe.

Z kolei w artykule we współautorstwie pt. *The Analysis of Popular Coronavirus Memes: An Approach from Critical Discourse Analysis and Multimodal Discourse Analysis* (2023), wydanym w czasopiśmie *Świat i Słowo* powracam wraz z drem Świątkiem do analizy dyskursu – tym razem do jego krytycznej analizy (KAD) oraz multimodalnej analizy dyskursu (MAD) jako dwóch metod badawczych zastosowanych w naszej pracy. Badanie opierało się na analizie najpopularniejszych memów związanych z koronawirusem, które pojawiły się w Polsce w marcu 2020 r. w czasie epidemii COVID-19. Przeanalizowaliśmy 94 memów za pomocą KAD i MAD. Dzięki zastosowaniu tych dwóch analiz zauważyliśmy, że ludzie, którzy tworzą i dzielą się memami o koronawirusie, radzą sobie z epidemią poprzez humor i komentarze na temat polityki, stąd najwięcej memów dotyczących polityki w naszym badaniu. Uzyskane wyniki pozwoliły nam zaobserwować, że najpopularniejszymi memami koronawirusowymi były te, których tematyka obejmowała: ochronę (19 memów), humor/żart (16 memów) i politykę (48 memów). Pozostałe tematy były mniej popularne,

⁸ Sapir, Edward. 1978. *Kultura, język, osobowość*. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy.

⁹ Whorf, Benjamin Lee. 2012. *Language, thought, and reality: Selected writings of Benjamin Lee Whorf*. MIT press.

¹⁰ Berger, Peter, i Thomas Luckmann. 1966. *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. London: Penguin Books.

¹¹ Berger, Peter L. 1967. *The Sacred Canopy: Elements of a Sociological Theory of Religion*. New York: Anchor Books Doubleday.

ale nadal można je było zaobserwować pod względem częstotliwości, chociaż niewielkiej. Były to tematy związane z kwarantanną (5 memów), poradami (5 memów) i pojedynczy mem związany z edukacją podczas epidemii. Analiza dyskursu oferuje ogromne możliwości poznawcze i może być stosowana w badaniu różnych tekstów. Umożliwia ona badanie związków pomiędzy wypowiedzią a kontekstem kulturowym, sytuacyjnym czy społecznym. Kolejny artykuł napisany we współautorstwie z dr. Jackiem Mianowskim pt. *The Concept and Purpose of Death in the Aeneid, Book 2* opublikowany w czasopiśmie *Academic Journal of Modern Philology* ma na celu analizę koncepcji i celu śmierci w *Eneidzie*, Księdze 2. W swoim założeniu koncepcja śmierci przedstawiona w poemacie ujawnia jej etniczny, społeczny i kulturowy ton. W artykule dochodzimy do wniosku, iż sposoby i okoliczności śmierci wywołują pewne natychmiastowe dociekania: po pierwsze, wydaje się sensowne, że niektórzy umierają w rozkwicie młodości, a inni na starość; po drugie, niektórzy muszą umrzeć jako ofiary dla bogów; po trzecie, niektórzy są przeznaczeni do śmierci, ponieważ wykazują ogromne trudności w wypełnianiu obowiązku Eneasza.

Publikacje dotyczące analizy dyskursu to:

Zarzycki, Łukasz. 2014. „Do you speak Cockney? Kulturowe konteksty dialektu londyńczyków”. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum, s. 146 (zmodyfikowana monografia na podstawie pracy doktorskiej).

Zarzycki, Łukasz. 2015. „O językowej tożsamości człowieka w kontekście dyskursu religijnego”. *Słowo. Studia językoznawcze* 5: 238-251.

Zarzycki, Łukasz i Artur Świątek. 2023. “The Analysis of Popular Coronavirus Memes: An Approach from Critical Discourse Analysis and Multimodal Discourse Analysis”. *Świat i Słowo* 38(1): 337-366.

Mianowski, Jacek i Łukasz Zarzycki. 2013. “The Concept and Purpose of Death in the Aeneid, Book 2”. *Academic Journal of Modern Philology* 2: 67-73.

4) Prace z zakresu translatologii/traduktologii

Za moje duże osiągnięcie naukowe uważam autorską monografię z zakresu translatoryki pt. *Dylematy Tłumacza: Zastosowanie pięciu typów ekwiwalencji Kollera oraz modelu Vinay i Darbelnet w tłumaczeniu terminologii medycznej z języka angielskiego na polski* (2016). Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum, 218 stron. *Dylematy tłumacza* stanowią niejako kompendium wiedzy na temat wielu aspektów związanych z teorią przekładu. Pomysł na powstanie tej monografii zrodził się jeszcze podczas mojej pracy na polskich uniwersytetach, kiedy to wykladałem teorię i praktykę przekładu dla polskich studentów. Książka ta wywodzi się z poczucia zdumienia i niepokoju w kwestii braku systematyczności w działaniach polskich językoznawców oraz teoretyków w dziedzinie translatoryki, zwanej także przekładoznawstwem lub traduktologią. W momencie wydania tej książki, istniało kilka książek o tematyce przekładoznawczej wydanych ponad dekadę temu. Owa książka ma wiele zastosowań i skierowana jest do różnych czytelników zainteresowanych teorią, jak i praktyką tłumaczeń. Książka może być stosowana jako literatura podstawowa lub dodatkowa dla studentów o specjalizacji tłumaczeniowej. Rozdział pierwszy monografii (*Zawód tłumacz*) zawiera informacje praktyczne, dotyczące zawodu tłumacza, tak aby „wtajemniczyć” czytelnika w tajniki zawodu tłumacza. Rozdział drugi (*Kluczowe terminy*) skupia się głównie na omówieniu kluczowych terminów związanych z teorią tłumaczenia. Trzeci rozdział koncentruje się na praktykach specjalistycznych (rodzajach tłumaczeń). W tym rozdziale analizuję charakterystyczne cechy poszczególnych tekstów, główne trudności dotyczące ich tłumaczenia oraz sposoby radzenia sobie z nimi. Rozdział czwarty to rozdział badawczy, w którym poddano badaniu jedną wybraną praktykę specjalistyczną. Ten rozdział analityczny dotyczy trudności w tłumaczeniu tekstów medycznych z języka angielskiego na język polski i opiera się na przełożonych przeze mnie tekstach, które nigdy wcześniej nie zostały przetłumaczone na język polski przy zastosowaniu pięciu typów ekwiwalencji Kollera oraz modelu bezpośredniego i pośredniego Vinay i Darbelnet w tłumaczeniu terminologii medycznej z języka angielskiego na polski.

Publikacje dotyczące translologii/traduktologii to:

Zarzycki, Łukasz. 2016. *Dylematy Tłumacza: Zastosowanie pięciu typów ekwiwalencji Kollera oraz modelu Vinay i Darbelnet w tłumaczeniu terminologii medycznej z języka angielskiego na polski*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum, s. 216.

5) Prace z zakresu lingwistyki stosowanej

Lingwistyka stosowana jest także odzwierciedleniem mojego zainteresowania rozwijaniem sprawności wymowy wśród studentów oraz ich potrzeb w tym zakresie. Będąc zatrudnionym na University of Nizwa w Omanie opublikowałem artykuł pt. *Omani ESL learners perception of their pronunciation needs* (2020) wydany w czasopiśmie *Beyond Philology: An International Journal of Linguistics, Literary Studies and English Language Teaching*. Celem artykułu była analiza postrzegania przez uczniów z Omanu uczących się języka angielskiego jako drugiego języka ich potrzeb w zakresie wymowy, problemów związanych z wymową i strategii, których uczniowie używają do nauki wymowy. Wyniki tego badania pokazują, że studenci uniwersyteccy z regionu Ad Dakhiliyah w Omanie uczący się języka angielskiego jako obcego nie skupiają się zbyt na nauce wymowy. Chociaż uczniowie chcieliby uczestniczyć w dodatkowych zajęciach z wymowy, nie mają ku temu okazji ani wystarczającej liczby zajęć. Ponadto wyniki pokazują, że uczniowie z Omanu są świadomi swoich trudności w uczeniu wymowy języka angielskiego. Wielu respondentów wspomniało, że mają problemy z intonacją i akcentem. Ponad połowa studentów z Omanu stwierdziła, że zarówno segmentowe, jak i suprasegmentalne aspekty nauczania wymowy są równie ważne. Studenci wiedzą, jakie inne aspekty wymowy są dla nich trudne; jednak niektórzy studenci wymieniają fakt, że odwracają wymowę /b/ i /p/. Badania potwierdzają tezę Odisio¹² (2005: 61), który stwierdza, że „dźwięk ten jest źródłem poważnego problemu dla arabskich uczniów języka angielskiego”. W artykule proponuję rekomendacje dla programów ESL, uczniów i nauczycieli w Omanie, które usprawniłyby naukę wymowy.

W pracy pt. *The Implementation of YouTube Resources in Language Learning* (2021) wydanej w książce *CALL for Background. Studies in Computer Assisted Language Learning*, Berlin: Peter Lang, skupiam się na zagadnieniu nauczania języka angielskiego

¹² Odisio, Edward. 2005. *Techniques of Teaching Comparative Pronunciation in Arabic and English*. Gorgias Press LLC

za pomocą *YouTube*. W pracy podjąłem się analizy kryteriów, którymi zarówno uczniowie jak i nauczyciele powinni się kierować przy wyborze materiałów do nauki języka angielskiego. Następnie po zastosowaniu odpowiedniej metodologii badawczej opisanej w artykule dokonałem analizy zasobów i kanałów do nauki języka angielskiego na *Youtube*. Podsumowując, nauczyciele muszą być bardzo wybiórczy podczas doboru klipów do nauki języka angielskiego jeśli chcą poprawić umiejętności uczenia się swoich podopiecznych. Dlatego filmy wybierane przez nauczycieli języków obcych muszą być oceniane na podstawie kilku czynników (np. charakterystyki filmu, atrakcyjności, przejrzystości, reakcji, treści). Dostępny w artykule przegląd zasobów i kanałów do nauki języka angielskiego na platformie *YouTube* oferuje wybór niewulgarnych i nieobraźliwych materiałów do nauki, które zaleca się wdrożyć w procesie nauczania.

Publikacje dotyczące lingwistyki stosowanej to:

Zarzycki, Łukasz. 2021. "The Implementation of YouTube Resources in Language Learning". [W:] A. Buczek-Zawiła i A. Turula [red.], *CALL for Background. Studies in Computer Assisted Language Learning*. Berlin: Peter Lang, 169-189.

Zarzycki, Łukasz. 2020. "Omani ESL learners perception of their pronunciation needs". *Beyond Philology: An International Journal of Linguistics, Literary Studies and English Language Teaching* 17(1): 99-120.

5.2. Wystąpienia na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych

Uczestniczyłem w 19 konferencjach naukowych, w większości były to konferencje międzynarodowe. Na wszystkich konferencjach wygłosiłem referat. Zawsze starałem się brać udział w konferencjach naukowych organizowanych przez większe i bardziej prestiżowe jednostki naukowe w Polsce np. m.in. Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Łódzki, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Uniwersytet Wrocławski czy za granicą np. Aristotle University of Thessaloniki w Grecji, University

of Zadar w Chorwacji, Al Buraimi University College w Omanie oraz Masaryk University w Czechach. Zostałem przyjęty na międzynarodową zagraniczną konferencję naukową pt. *Language, Identity and Education in Multilingual Contexts 4* organizowaną przez Uniwersytet Cypryjski w Nikozji, gdzie wygłoszę referat pt. „Language and Education Policies for Ukrainian refugees in Poland” (19-20.10.2024). W 2024 zamierzam także wziąć udział w konferencji naukowej pt. *Beyond Words: Persuasive Narratives and Multimodal Discourse* organizowanej przez Uniwersytet Wileński na Litwie.

5.3. Praca recenzyjna

Regularnie recenzuję dla kilku czasopism naukowych. Do tej pory zrecenzowałem razem 25 artykułów naukowych dla następujących czasopism naukowych: *English for Specific Purposes*, Elsevier (1), *Journal for the Study of English Linguistics* (2), *The Linguistics Journal* (3), *Arab World English Journal* (3) *Journal of ELT and Applied Linguistics* (1), *Świat i Słowo (World and Word)* (12) oraz 4 artykuły z materiałów pokonferencyjnych pt. *Proceedings from The First, Second and Third Interdisciplinary Electronic International Conference*.

5.4. Projekty w ramach badań statutowych.

O rozwoju moich badań naukowych świadczą prowadzone przeze mnie badania statutowe, których to byłem kierownikiem oraz wykonawcą projektów – 3 kilkuletnie badania realizowane w obrębie zadań badawczych na Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w Instytucie Filologii Angielskiej.

Zrealizowałem projekty pt. *Perceptual Dialectology: Study of English Language Varieties* (2020-2021) o numerze WPBU/2020/05/00071, *Swearing in American English: Dirty Words, Taboo words and Curses. A Questionnaire-based Study* (2022-2023) o numerze WPBU/2022/04/00207. Obecnie realizuję projekt pt. *Perception and awareness of accents in university students* o numerze WPBU/2024/03/00007, który to ukończę w 2025 roku.

W latach 2012-2014 realizowałem także projekty wewnętrzne na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym w Radomiu (obecnie Uniwersytet Radomski).

5.5. Kwerendy badawcze

W zakresie prowadzonych przeze mnie badań statutowych odbyłem kwerendy w bibliotekach następujących uniwersytetów: University College London, Anglia (2013), The University of Birmingham (2019), Anglia, Trinity College Dublin, Irlandia (2021), The University of Glasgow, Szkocja (2023), The University of Edinburgh, Szkocja (2023).

5.6. Program Erasmus

W ramach programu Erasmus prowadziłem kilkudniowe wykłady dla studentów w następujących uczelniach:

2013 Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, Turcja

2013 Yasar University, Izmir, Turcja

2018 University of Belgrad, Serbia

2020 Sapienza University of Rome, Włochy

5.7. Uczestnictwo w programach europejskich.

W latach 2007/2008r realizowałem projekt unijny „Szkoła Równych Szans - Programy rozwojowe szkół w województwie lubelskim” współfinansowany ze środków UE z Europejskiego Funduszu Społecznego. W ramach projektu prowadziłem zajęcia wyrównawcze i rozwijające z języka angielskiego.

W latach 2010/2011 realizowałem projekt unijny „SZANSA - aktywizacja społeczno-zawodowa młodzieży zagrożonej wykluczeniem” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W ramach projektu prowadziłem w ośrodku kuratorskim zajęcia wyrównawcze i rozwijające z języka

angielskiego dla młodzieży trudnej, zagrożonej wykluczeniem społecznym i demoralizacją.

Od 2012 roku brałem udział w programie Erasmus+. W ramach tego programu prowadziłem zajęcia w następujących uczelniach za granicą: The Sapienza University of Rome, Włochy, The University of Belgrade, Serbia, Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, Turcja, Yasar University, Izmir, Turcja.

5.8. Dalsze plany badawcze

Moje dalsze plany badawcze to rozszerzenie współpracy z innymi badaczami oraz w dalszym ciągu podejmowanie badań interdyscyplinarnych. Dlatego, podjąłem współpracę z profesorem Michałem Szczyszkim, językoznawcą z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Obecnie pracujemy nad wspólnym artykułem naukowym pt. *Vision, valorization and axiologization of the term 'the rule of law' in Polish and European parliamentary and general social discourse. A corpus based semantic analysis*, w którym to podejmujemy się analizy terminu „praworządność” w polskim i europejskim dyskursie ogólnym jak i parlamentarnym. Artykuł jest w 50% ukończony, a po ukończeniu zostanie wysłany do wysoko punktowanego zagranicznego czasopisma naukowego. W najbliższym czasie wraz z profesorem Szczyszkim zamierzamy opracować polsko-angielski słownik prawniczy. Jest to związane ze zmianą moich zainteresowań w kierunku przekładoznawstwa i tym samym zmiany katedry od września 2024 z Katedry Językoznawstwa Angielskiego na Katedrę Dydaktyki Przekładu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Obecnie po korektach do czasopisma *Current Issues in Language Planning* wydawnictwa Taylor & Francis (70pkt ministerialnych) trafił mój kolejny artykuł pt. *Exploring Language and Education Policies for Ukrainian refugees in Poland: A case study from Cracow*.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

6.1. Osiągnięcia dydaktyczne

Jestem promotorem pomyślnie obronionych 62 prac licencjackich z zakresu językoznawstwa oraz tłumaczeń, 45 prac magisterskich także z zakresu językoznawstwa i tłumaczeń. Prace te wypromowałem będąc zatrudnionym na różnych uczelniach. Recenzowałem i nadal recenzuję dużą ilość prac licencjackich i magisterskich. W roku akademickim 2024/2025 po raz kolejny będę prowadził seminaria dyplomowe.

Do tej pory prowadziłem już chyba wszystkie zajęcia (w tym wykłady i ćwiczenia) z zakresu językoznawstwa, tłumaczeń (praktycznych i teoretycznych), jak i praktycznej nauki języka angielskiego (PNJA). Skupiając się tylko na zajęciach prowadzonych w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej są to następujące zajęcia: dialekty w użyciu, odmiany i rejestry języka angielskiego, seminaria dyplomowe z zakresu językoznawstwa i tłumaczeń, zaawansowana gramatyka języka angielskiego, gramatyka opisowa języka angielskiego, PNJA.

Z kolei wśród kursów prowadzonych przeze mnie na Uniwersytecie SWPS w Krakowie są to seminaria dyplomowe z zakresu językoznawstwa lub tłumaczeń, promuję także prace projektowe z zakresu tłumaczeń (projekty tłumaczeniowe), uczę tłumaczeń teoretycznych np. wstęp do teorii przekładu, tłumaczenia specjalistyczne, narzędzia pracy tłumacza oraz tłumaczeń praktycznych np. tłumaczenie tekstów użytkowych, tłumaczenia pisemne ogólne, tłumaczenia pisemne specjalistyczne, tłumaczenia ustne ogólne, tłumaczenia specjalistyczne, tłumaczenia konsekutywne.

Współpracując w ramach godzin z Instytutem Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie prowadzę kurs *Media Linguistics* dla studentów z różnych części świata.

W poprzednich latach prowadziłem wiele innych zajęć na pozostałych uczelniach, na których byłem zatrudniony. Pełną listę wypisałem w punkcie 3.

6.2. Organizacja konferencji naukowych

Moje podejście interdyscyplinarne do badań naukowych wykazałem także jako współorganizator (członek komitetu recenzentów) międzynarodowej konferencji interdyscyplinarnej pt. *The First Scientific Interdisciplinary Electronic International Conference* (SIEIC 2015), która odbyła się w dniach 21-23.01.2015. Następnie w dniach 15-16.10.2015 w kolejnych edycjach konferencji pt. *The Second and Third Scientific Interdisciplinary Electronic International Conference* (SIEIC No. 2-3/2015) pełniłem funkcję współorganizatora oraz ponownie członka komitetu recenzentów.

6.3. Inne osiągnięcia organizacyjne i popularyzujące naukę.

W roku 2012 założyłem i byłem opiekunem Koła Naukowego Anglistów do roku 2014 działającego przy Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym Zakładu Anglistyki Katedry Neofilologii Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu.

W latach 2012-2014 byłem opiekunem praktyk studenckich przy Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym Zakładu Anglistyki Katedry Neofilologii Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu.

Od 2013 do 2014 roku, po zasięgnięciu opinii samorządu studenckiego przez Dyrektora Instytutu Humanistycznego PWSTE w Jarosławiu zostałem wybrany do pełnienia funkcji opiekuna studentów II roku na kierunku Filologia, specjalność filologia angielska.

W latach 2012-2013 byłem koordynatorem programu Erasmus przy Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym Zakładu Anglistyki Katedry Neofilologii Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu.

W ramach popularyzacji nauki, w dniu 14.01.2013 wygłosiłem wykład otwarty pt. *Dialekt Cockney – jego historia i charakterystyka* z cyklu wykładów otwartych *Dialekty i odmiany języka angielskiego* na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym w Radomiu (obecnie Uniwersytet Radomski)

Jestem członkiem zwyczajnym *The International Ecolinguistics Association*, *Krakowskiego Towarzystwa Popularyzowania Wiedzy o Komunikacji Językowej TERTIUM*, *Arab Society of English Language Studies* oraz *Consortium for Translation Education Research* (CTER).

Popularyzuję naukę również poprzez media społecznościowe i serwisy *Academia.edu* oraz *ResearchGate*, gdzie regularnie komunikuję swoje osiągnięcia naukowe.

.....
(podpis wnioskodawcy)